

Съзнателно или несъзнателно, всички хора вѣрватъ въ Бога, вѣрватъ въ живота. Щомъ живѣятъ, това показва, че тѣ вѣрватъ въ Бога. Страданията на хората, изпитанията на държавитѣ, сиромашията, болеститѣ, земетресенията, наводненията, всичко това говори за разумно, вътрешно отклоняване отъ първичния законъ — отъ любовта. Днесъ майкитѣ и бацитѣ не сж здрави, вследствие на което и децата не могатъ да бждатъ здрави. Нито външнитѣ, нито вътрешнитѣ условия сж благоприятни за раждане на здрави, силни деца. Въпрѣки това хората казватъ, че родътъ трѣбва да се подържа. Родътъ трѣбва да се подържа, но правилно. Когато птичката иска да мжи яйцата си, тя предварително си прави гнѣздо. А съвременниятъ културенъ човѣкъ решава да се жени, безъ да си е направилъ гнездо, безъ да си е съградилъ нѣкаква кѣща. Бждещата държава трѣбва да поеме грижата за младитѣ върху себе си. Щомъ двама млади решатъ да се женятъ, тя трѣбва да имъ направи две стаи и кухня. Иначе, какво ще правятъ безъ кѣща, да ходятъ отъ едно мѣсто на друго, да ги пждятъ хората? Днесъ, и да иска държавата да вземе участие въ живота на младитѣ, тя нѣма никаква възможность: нѣма пари, нѣма материални средства, които да остави на разположение на младитѣ. Ако България рече да задоволи нуждитѣ на младитѣ хора, трѣбватъ ѝ стоици милиона лева. Но това не е сжщественото за живота. Има нѣщо по-важно въ човѣшкия животъ отъ направата на една кѣща. Най-важното за човѣка, и за младия и за стария, е придобиване на любовта.

И тѣй, следъ като говоримъ за новото разбиране на Бога, вие пакъ се връщате къмъ старото. Следъ като знаете, че Богъ се е явявалъ на пророцитѣ преди две, или три хиляди години, дохождате до днешнитѣ времена и казвате: Днесъ Господъ не говори на хората. Казвамъ: Ако е вѣрно, че Господъ сега не говори на хората, и въ миналото не е говорилъ. И ако сега не говори на хората, и въ бждеще нѣма да имъ говори. Обаче, ако Господъ въ миналото е говорилъ на хората, и днесъ имъ говори, и въ бждеще ще имъ говори. Ако сега имъ говори, и въ миналото имъ е говорилъ, и въ бждеще ще имъ говори. Така седи въпросътъ. Всѣки човѣкъ може да провѣри тази истина. Щомъ я провѣри, той ще разбере, говори ли Господъ на хората, или не. За кой Господъ говоримъ ние? Не за Господа на заблуденията и на лъжитѣ, но за онзи Господъ, Който отваря сърдцата на богатитѣ къмъ сиромаситѣ, за Единния Го-